

של הפל, וא"ו אמצע, שלמותם של כל הצדדים, מעביר את כל הרוחות, בו תלויה האמונה. דל"ת, הגן, צרור החיים. האות הזו קטנה, שלמות של הפל. האות הזו סתומה של כל הצדדים. פשיצאת, יוצאת כמו מלך עם חילותיו. שבה (ישבת) אחר כך י' לבדה, בה נסתר הדבר, בה יוצא, סוגר ופותח. (שופע ויוצא ופותח).

ה"א (ח) השלמות של הפל, למעלה ולמטה. והרי נתבאר, ה"א ה', הרי ידועה. א' היא יו"ד, שלמות של שלש אותיות שהן בראש, שסתומות (ביו"ד, והרי פרשוה) בו ו' על גבי א' (שא' הא), והרי פרשוה (ב', והרי פרשוה), והכל הוא דבר אחד, שלמות השם הקדוש, הוא שלמות של מעלה (מטה). משום כך לפעמים ה"א נוטלת א', בזמן שהיא מתעטרת בצטרותיו.

בא ראה, בכל אות ואות של השם הקדוש נראית השלמות של כל השם. יו"ד הרי נתבאר שלמות הכל. ה' שלמות של הפל, ואף על גב שאינה באף, ה' בלבדה, הרי נתבאר בדיוקן (ו' א' היא וכו') ה"ל (היא) (ו' ה'). הוא שלמות הפל. ו' בין בצד זה בין בצד אחר, שלמות הוא של הפל. ו"ה היא שלמות יתרה, לעטר את הפל זה שהכל אחד, והרי התעוררו בו החברים.

בא ראה, והיה שבעת ימים וגו'. יו"ד ה"א וא"ו ה"א (וא"ו ה"א יו"ד ה"א) - נחקקו אותיות (והיה). ו' ה', הרי שבעת ימים נכללו כאחד. י' ה', שבעת ימים. י' אחד, הפלל של הפל. ה' שלשה, היא ושני בנים. וכן אחד, שני אבות פלולים בו - הרי ששה (חמשה). בת נקבה אחת - הרי שבעה (ששה) נשמע שה' עליונה כלל של

שלימותא דכל סטרין. מעבר לכל רוחין, ביה תליא מהימנותא. דל"ת, גנתא, צורא דחיי. את דא זעירא, שלימא דכלא.

את דא סתימא דכל סטרין. פד נפיק, נפיק פמלפא עם חילוי. תב (נ"א יתיב) לבתר, י בלחודוי, ביה אסתים מלה, ביה נפיק, סגיר ופתח. (נ"א נגיד ונפיק ופתח).

ה"א (נ"א דא) שלימותא דכלא, לעילא ולתתא. וקא אתמר, ה"א ה', הא ידיעא. א' הוא יו"ד, שלימו דתלת אתון, דאינון ברישא, דסתימין (ס"א ביו"ד וקא אוקמוה) ביה ו' על גבי א' (ס"א דא' הא) וקא אוקמוה (ב' וקא אוקמוה), וכלא חד מלה הוא, שלימו דשמא קדישא, הוא שלימו דעילא (ותתא). בגין כך, לזמנין ה"א נטיל א', בזמנא דהיא מתעטרא בעטרוי.

תא חזי, פל את ואת דשמא קדישא, אתחזי ביה שלימו דכלא שמא. יו"ד הא אתמר שלימו דכלא. ה' שלימו דכלא ואף על גב דלאו איהו באף, ה' בלחודוי, הא אתמר בדיוקנא (ס"א דא' הוא וכו') ה"י (ס"א איהו) (דא ה'). הוא שלימותא דכלא. ו' בין בסטרא דא, בין בסטרא אחרא, שלימו הוא דכלא. ואו הא הוא שלימו יתיר, לאעטרא לכלא הא דכלא חד, וקא אתערו ביה חברייא.

תא חזי, והיה שבעת ימים וגו'. יו"ד ה"א וא"ו ה"א (נ"א וא"ו ה"א יו"ד ה"א) אתגליפו אתון (והיה). ו' ה', הא שבעת יומין אתקלילו בחד. י' ה', שבעת יומין. י' חד, פללא דכלא. ה' תלת, היא ותרין בנין. וברא חד, תרין אבהן ביה פלילן, קא שיתא (חמשה). ברתא נוקבא חד, הא שבעה (שיתא), אשתמע דה' עלאה כללא